

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 16032

гр. София, 14.04.2024 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 52 СЪСТАВ, в закрито заседание на четиринадесети април през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: НИКОЛАЙ ИЛ. НИКОЛОВ

като разглежда докладваното от НИКОЛАЙ ИЛ. НИКОЛОВ Гражданско дело № 20211110148090 по описа за 2021 година

Производството е по реда на чл. 248 от ГПК.

Образувано е по искане на ответника по главния иск и ищец по обратния иск, обективизирано в Молба (вх.№ 306247/30.10.2023 г.) за изменение на Решение № 16282/10.10.2023 г. Релевиран са доводи, че като ответника по главния иск следва да плати на ищеца по същия сумата от 910 лева, представляваща разноски, то и при уважен обратен иск, на него като ищец по този иск също следва да му се плати сумата от 910 лева, представляваща разноски.

Ответникът по молбата по чл. 248 от ГПК и ищец по главния иск по делото ЗАД „.....“ АД е получил препис на молбата и в срока по чл. 248 от ГПК не е подал отговор.

Ответникът по молбата по чл. 248 от ГПК и ответник по обратния иск по делото ЗАД „.....“ АД е получил препис на молбата и в срока по чл. 248 от ГПК е подал отговор, с който заявява, че в подадения отговор на исковата молба (по главния иск) и предявения обратен иск не е заявила претенция за разноски в размер на 910 лева.

Софийски районен съд, след преценка на данните по делото и доводи на страните, намира следното:

С постановено по делото решение съдът се е произнесъл по разноските, съобразно разпоредбата на чл.81 от ГПК по отправените от страните искания за разноски.

Поради обжалваемост на постановеното по делото решение, съдът приема, че искането по чл. 248, ал. 1 от ГПК, обективизирано в Молба (вх.№ 306247/30.10.2023 г.) е направено в срока за неговото обжалване (изтекъл на 31.10.2023 г.), поради което същото се явява процесуално допустимо.

Разгледано по същество искането е и неоснователно.

Настоящият съдебен състав намира, че правилно е присъдил разноските с постановеното Решение № 16282/10.10.2023 г. По делото молителят-ответник е представил Списък по чл.80 ГПК, като претендира по главния иск- юрисконсултско

възнаграждение от 200 лева, а по обратния иск- държавна такса от 50 лева и юрисконсултско възнаграждение от 200 лева. С оглед на резултата от делото, на ищеца по обратния иск е присъдена сумата от 150 лева, представляваща разноски за държавна такса от 50 лева и за юрисконсултско възнаграждение от 100 лева, съобразно чл.78, ал.1 и ал.8, във връзка с чл.37, ал.1 ЗПП, във връзка с чл.25 НЗПП (предвиждащ за защита по дела с определен материален интерес възнаграждението да е от 100 до 360 лева). За пълнота на изложението следва да се посочи, че разноски в размер на 910 лева се претендират от ищеца по главния иск ЗАД „.....“ АД, като след уважаването на този иск са присъдени на последния. В тази връзка тези разноски при последващо обективно съединяване на искове при условията на положителна евентуалност и съобразно принципа на диспозитивното начало в гражданския процес, не следва да се присъждат на страна, на която не принадлежат.

В тази връзка искането на ответника по главния иск и ищец по обратния иск, обективизирано в Молба (вх.№ 306247/30.10.2023 г.) за изменение на Решение № 16282/10.10.2023 г. в частта за разноските следва да бъде оставено без уважение.

По изложеното съображения, Софийски районен съд

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането по чл. 248 от ГПК на, с адрес: гр.София, ул.“Московска“ №33, за изменение на Решение № 16282/10.10.2023 г., постановено по гражданско дело № 48090/2021 година по описа на СРС, II ГО, 52-ри състав, в частта за разноските.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО може да бъде обжалвано пред Софийски градски съд в **двуседмичен** срок от връчване на препис от него на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____